

הדר פרק שני עירובין

סט.

גנוי	גנוי א מ"י פ"ג מהלך עו"רכין כלכלה ו למגנ מגן לדקון ה חוק"ע לוחות ס"י צפון קניין :
גנאי	ב מ"י פ"ג הכלל מתקב מושג כל פוטנצ' י"ר ס"י קיש קניין ד:
מל	
מל	

הנְּגָן (הַמִּזְבֵּחַ)

בָּנְיוֹ הַנְּגָן וְכָבֵדְלָן סְנִי לְהִי,
אֶל אָם יְזִיאָ אֶלְעָם
וּמְרַגְּלִין אֶלְעָם שָׁאָל יְזִיאָ
הַיּוֹם. כִּי יְהוָה דָּקַנְיָ
שְׂמָחָה בְּתִירָן שְׂמָחָה
שְׂמָחָה בְּתִירָן שְׂמָחָה
אֲמָלָה לְאַסְפָּא אַסְפָּא
רְהַבְּדָה גְּבֻרוֹת אֲבוֹת
מְבָטֵל אֶלְעָם הַרְבָּה
כִּי־בְּסְמָלֵל שְׂבָוט
פְּרָהָסְטָא, וְהִיא בְּשָׁמְרוֹת
מְחֻלָּה שְׂבָות בְּגָעָלָה
וְהִיא דְּרַגָּא שְׂמָרָה בְּגָעָלָה
נְסָמֵךְ אֶלְעָם כְּבָלָשׂוֹת
כִּי־יְהוָה. הַהְרָא מְשׁׂמָדָה
בְּעֵמָה בְּמִזְבֵּחַ פְּרָדוֹתָא
פְּרָשָׁוֹת בְּעֵמָה דְּרָגוֹתָא
בְּגָמָגָמָה בְּגָמָגָמָה
בְּגָמָגָמָה בְּגָמָגָמָה
וְהַבְּאָה שְׁרָמָה וְהַגְּוֹמָס
הַמְּטָלְלָמָם בְּחָצָר. וְהִ
הַשְׁמָרוֹת נְסִיךְ בְּסַבַּכְתָּה
בְּשִׁיטָה הַכְּבָדָה, כְּהִי
הַנְּהָרָה לְהִזְרָעָה שְׁאָה
כְּסִיחָה לְהִזְרָעָה
לְלוֹדוֹת תְּבִישָׁה מְגַנֵּן,
כִּנְנָן הַאֲשִׁיר מְלָלָה
שְׁבָתָה בְּגִילָּוֹ פְּסָמֶד
לְבָטֵל שְׂוִית לְהִזְרָעָה
שְׁאָלָה רְבָּה אֶלְעָם
שְׂמָלָה מְבָרָבָה הַמְּלָאָה.
אֶלְעָם אֶלְעָם
שְׂמָלָה בְּמִזְבֵּחַ. אֶלְעָם
נְסָמֵךְ לְיִרְבָּה מְאָה,
אֶלְעָם עַבְרָה אֶלְעָם

הוּא נִזְמָן וְלֹא
יַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר
יְהִי בְּבָנָיו

שננת רשות בו, כה לפירן המכירתי טפי מלחמתנו
donec etiam makis ca duci r:m:
בשוגן בין במוד יובל נטבל. פילס נקונט' להע' מארפ' כו, ומלא שכם יכול נטבל כ' יבוגה לווע'.

והתנן ^ט מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגן בין במצוד אוסר דברי רבי מאיר אמר רב כי ישוף איננו אוסר אכבי אמר לא קשיא ר' יוסוף החזיקו בני מבוי מבוי כאן שלא באן שהחזיקו בני מבוי מבוי וההניא עד שלא נדע רשותו הוציא בין בשוגן בין במצוד יכול לברך ר' יוסוף אמר ר' יהודה אומר לבטל דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר במצוד יכול לבטל בשוגן יכול לבטל ביום אחד בין בשוגן בין במצוד אינו יכול לבטל מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגן בין במצוד אוסר דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר במצוד אוסר בשוגן איננו אוסר בהנה דרבאים אמרו ר' יהודה החזיקו בני מבוי מבוי אבל החזיקו בני מבוי בין בשוגן ובין ביום אחד אינו יכול אמר ר' יהודה אומר בדורו עשו צוריכם מבוי עד שלא תחרש מחרוז ועלאו זיליכם אלמא נבריה הוו והא אנן עוד ואסרך עלייכם ואסרך עלייך ר' יהודה אמר עד שלא יוציא הוו יוציא הוו ואבכיתיא איכא לא קשיא כאן במצוד אבל שבתוות בצענעה כאן במומר להלול שבתוות לפחדתיא כמאן אלא הא דרבניתא מומר גיגילו פנים הרוי זה אינו מבטל רשות גיגילו פנים איננו מבטל רשות כמאן ר' יהודה ההוא יכול לבטל רשות כמאן ר' יהודה להרשותה דמרושיא כיוון דחויה ל' ר' יהודה נשיאה בסיה אמר בגין זה מבטל רשות ל' ר' יהודה אמר רב והונא איזהו ישואל מומר וההמחל שבתוות בפרהסיא א"ל רב ונחנן כמאן אי בר"מ ואמר" השור לדבר א' חשור לכל התורה כולה אף בא' מכל איסורי שבתוות נמי אי ברכנן האמור בחשור לדבר א' לא הו חשור לכל התורה כולה עד ע"ז

מסורת הש"ס

הנחות הב"ח

(ה) נב' מלחן נר סלול יצא
חוט: (3) סט סט בגרות
ונתקן מומחה: (4) חוט
וישוד מילוי: (5) חוט קש
וישוד מילוי (יעיר): (6) חוט
קיט וטדרסליין: (7) חוט
לון וממון של עץ
שוחטת: (8) חוט
באזריך ווון משמעו
חומר: (9) חוט תחרה: (10)
באזריך ווון שערן
נעל דילמא טעל:

מוקף רשות

רביינו חננאל

והתנו כי שמן וושאנו
והוציאו בין בשוגן בין
בכבוד אוסר ר' בר ר' ד'
מאיר. והדרי ר' יוסט
מי במתנהה אינו אוסר
דברי ר' מאיר. ופרק
אכבי פירוט אחר, ואמר
מתנהה בסלאל החזיקו
במי המכרי מבוקרי, לפיכך
אעיג' בריטל שחזור (ו) אקס
הוציאו אוסר, אבל הפטול
דרשות וקורפו בין מכבני

אָסֶל, רְבִנָּי אָסֶל
 אָסֶל בְּנֵי רְבִנָּה וְחַזְקָה
 בְּנֵי כְּשַׁגְגָן בְּנֵי מְסִדָּר
 לְבִיל בְּלֵבָל שְׂחוֹת בְּדִיר
 אָסֶל בְּשַׁגְגָן (לְבָטָל) כִּיל
 וּבְלְבָטָל, אָסֶל אֲנָגָא
 בְּלְבָטָל אֲסָרָה לְבָטָל
 יְכָל בְּטָל, יְשָׁעָנָה
 בְּנֵי כְּשַׁגְגָן (אָחָת)
 בְּנֵי כְּשַׁגְגָן בְּנֵי מְסִדָּר
 אָסֶל דִּיר רְבִנָּי. ר

